

تحلیل و بررسی علل ماندگاری پوشاک بومی محلی ایران با استفاده از تکنیک فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (مطالعه موردی: استان هرمزگان)*

وحیده زابلی زاده غضنفرآبادی^۱، زهرا خداویردی پور^۲

^۱ کارشناسی ارشد هنرهای اسلامی، دانشگاه فنی و حرفه‌ای، دانشکده فاطمیه، ایران

^۲ دانشجوی کارشناسی تکنولوژی طراحی و دوخت، دانشگاه فنی و حرفه‌ای، دانشکده فاطمیه، ایران

چکیده

یکی از نشانه‌های فرهنگی در مناطق مختلف جهان و ایران، لباس‌های محلی هستند که با توجه به آب و هوای مناطق از تنوع رنگ و شکل برخوردارند و از گذشته‌های دور دارای پوشش کامل بوده‌اند. به اعتقاد کارشناسان، پوشاک بارزترین سمبل فرهنگی، مهم‌ترین مظهر قومی و نشانه‌ی فرهنگی است؛ پنج مؤلفه اصلی جغرافیای طبیعی، فرهنگی، سیلکه، شغل و دین در بوجود آمدن آن دخیل هستند. هدف تحقیق حاضر بررسی علل ماندگاری پوشاک بومی بانوان هرمزگانی است، روش تحقیق به صورت توصیفی-تحلیلی بوده که جهت جمع‌آوری اطلاعات و شناسایی شاخص‌های تأثیرگذار از روش‌های مصاحبه، کتابخانه‌ای و میدانی استفاده شده است. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از پرسشنامه محقق ساخته با روش مقایسه‌ی زوجی AHP صورت گرفته که نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد، شاخص‌های تنوع در طرح، رنگ و شیوه‌ی دوخت خاص افراد با ۰.۱۲۹ و جذابیت، زیبایی و کاربردی بودن پوشاک محلی با ۰.۱۲۱۸ و تعصب و عادت ویژه به پوشش محلی خود با اهمیت نسبی ۰.۱۱۷۱۵ در مانا بودن پوشاک بانوان هرمزگان دخیل هستند.

واژه‌های کلیدی: ماندگاری پوشاک، لباس محلی، وفاداری بانوان هرمزگان، تکنیک AHP.

مطالعات هنر و فرهنگ

دوره ۳، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۷، صفحات ۱۹-۱۳